Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B ►C1 EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1924/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą ◄

(OL L 404, 2006 12 30, p. 9)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 107/2008 2008 m. sausio 15 d.	L 39	8	2008 2 13
►M2	Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 109/2008 2008 m. sausio 15 d.	L 39	14	2008 2 13

pataisytas:

►C1 Klaidų ištaisymas, OL L 12, 2007 1 18, p. 3 (1924/2006)

▼B
▼C1

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1924/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([2]),

kadangi:

(1) Vis daugiau maisto produktų Bendrijoje ženklinama ir reklamuojama pateikiant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą. Siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir palengvinti jiems pasirinkimą, į rinką pateikiami produktai, įskaitant ir importuotus, turėtų būti saugūs bei atitinkamai paženklinti. Įvairi ir subalansuota mityba yra būtina geros sveikatos sąlyga ir pavieniai produktai yra santykinai svarbūs bendrai mitybai.

(2) Su minėtais teiginiais susijusių nacionalinių nuostatų skirtumai gali trukdyti maisto produktams laisvai judėti ir sukurti nelygias konkurencijos sąlygas. Dėl šių priežasčių jie daro tiesioginį poveikį vidaus rinkos funkcionavimui. Todėl reikia priimti Bendrijos taisykles dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo.

(3) Bendros ženklinimo nuostatos pateikiamos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ([3]). Direktyva 2000/13/EB iš esmės draudžiamas informacijos, kuri klaidintų pirkėją arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes, naudojimas. Šis reglamentas turėtų papildyti Direktyvos 2000/13/EB bendruosius principus ir nustatyti konkrečias nuostatas dėl teiginių apie vartotojams tiekiamų produktų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo.

(4) Šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems teiginiams apie maistingumą ir sveikatingumą, skelbiamiems komerciniuose pranešimuose, įskaitant *inter alia* bendro pobūdžio maisto produktų reklamą ir reklamines kampanijas, kurias visiškai ar iš dalies remia valdžios institucijos. Jis neturėtų būti taikomas teiginiams nekomercinio pobūdžio pranešimuose, pavyzdžiui, visuomenės sveikatos institucijų ir tarnybų skelbiamose mitybos gairėse ir patarimuose arba spaudoje ir moksliniuose leidiniuose skelbiamuose nekomerciniuose pranešimuose ir informacijoje. Šis

([1]) OL C 110, 2004 4 30, p. 18.
([2]) 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 117 E, 2006 5 18, p. 187), 2005 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 80 E, 2006 4 4, p. 43) ir 2006 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*) ir 2006 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimas.
([3]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

▼C1

reglamentas taip pat turėtų būti taikomas prekių ženklams ir kitiems prekių pavadinimams, kurie gali būti suprasti kaip teiginiai apie maistingumą ar sveikatingumą.

(5) Šis Reglamentas turėtų būti netaikomas bendriesiems deskriptoriams (pavadinimams), kurie tradiciškai vartojami nurodant maisto produktų ar gėrimų rūšies ypatybę, kuri galėtų turėti poveikį žmogaus sveikatai, pvz.: „virškinimą skatinantys“ ar „pastilės nuo kosulio“.

(6) Šio reglamento taikymo sritis neapima teiginių apie maistingumą, kuriuose nurodytas nenaudingas poveikis; valstybės narės, kurios ketina įvesti su teiginiais apie maistingumą, kuriuose nurodytas nenaudingas poveikis, susijusias nacionalines sistemas, turėtų apie tokias sistemas pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ([1]).

(7) Tarptautiniu lygiu *Codex Alimentarius* 1991 m. patvirtino Bendras teiginių gaires ir 1997 m. Teiginių apie maistingumą vartojimo gaires. Pastarųjų pakeitimą 2004 m. patvirtino *Codex Alimentarius* komisija. Tai pakeitimas, susijęs su teiginių apie sveikatingumą įtraukimu į 1997 m. gaires. Tinkamai atsižvelgta į *Codex* gairėse nustatytus sąvokų apibrėžimus ir sąlygas.

(8) Galimybė vartoti teiginį „mažai riebalų“1994 m. gruodžio 5 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2991/94, nustatančiame tepiųjų riebalų standartus ([2]), numatytiems tepiesiems riebalams turėtų būti kuo greičiau suderinta su šio reglamento nuostatomis. Tuo tarpu Reglamentas (EB) Nr. 2991/94 taikomas produktams, kuriuos jis apima.

(9) Maisto produkto sudėtyje gali būti daug maistiniu ar fiziologiniu poveikiu pasižyminčių maistinių ir kitų medžiagų, kurios gali būti minimos teiginyje, įskaitant, tačiau neapsiribojant vitaminais, mineralais su mikroelementais, amino rūgštimis, nepakeičiamomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis, įvairiais augalais ir žolių ekstraktais. Todėl turėtų būti nustatyti bendrieji principai, taikytini visiems teiginiams apie maisto produktus siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, suteikti vartotojams reikalingą informaciją, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurti vienodas konkurencijos sąlygas maisto pramonėje.

(10) Maisto produktus, kurių reklamoje yra teiginių, vartotojai gali palaikyti produktais, turinčiais mitybinių, fiziologinių ar kitų sveikatai naudingų privalumų palyginti su panašiais arba kitais produktais, kurie nėra papildyti tokiomis maistinėmis medžiagomis ir kitomis medžiagomis. Tai gali paskatinti vartotojus priimti sprendimus, tiesiogiai lemiančius tokį pavienių maistinių ar kitų medžiagų bendrą suvartojamą kiekį, kuris neatitiktų mokslininkų rekomenduojamo kiekio. Siekiant užkirsti kelią šiam galimam nepageidautinam poveikiui, maisto produktus žymintiems teiginiams reikėtų taikyti tam tikrus apribojimus. Todėl tam tikrų medžiagų arba produkto maistinių medžiagų apibūdinimas yra tinkami kriterijai nusprendžiant, ar produktas gali būti pažymėtas atitinkamais teiginiais. Tokių kriterijų naudojimas nacionaliniu lygiu nors ir būtų pateisinamas, kaip sudarantis vartotojams sąlygas pasirinkti produktus remiantis informacija apie maistingumą, galėtų sudaryti kliūčių Bendrijos vidaus prekybai ir todėl turėtų būti suderintas Bendrijos lygiu. Nacionalinių valdžios institucijų ar Bendrijos pranešimus apie pavojus,

([1]) OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. stojimo aktu.
([2]) OL L 316, 1994 12 9, p. 2.

▼C1

kuriuos kelia piktnaudžiavimas alkoholiu, remiantys pranešimai ir informacija sveikatos klausimais neturėtų patekti į šio reglamento taikymo sritį.

(11) Taikant maistinių medžiagų apibūdinimą kaip kriterijų, būtų siekiama išvengti, kad teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą slėptų bendrą maisto produkto maistingumą, ir tai galėtų klaidinti vartotojus, norinčius pasirinkti sveikus produktus subalansuotai mitybai. Šiame reglamente numatytais maistinių medžiagų apibūdinimais turėtų būti siekiama vienintelio tikslo — reglamentuoti aplinkybes, kuriomis leidžiama vartoti teiginius. Jie turėtų būti pagrįsti visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais apie mitybos ir sveikatos ryšį. Tačiau apibūdinimai taip pat neturėtų užkirsti kelio produktų naujovėms ir juose turėtų būti atsižvelgta į mitybos įpročių ir tradicijų įvairovę ir į tai, kad atskiri produktai gali vaidinti svarbų vaidmenį bendroje mityboje.

(12) Nustatant maistinių medžiagų apibūdinimus reikėtų atsižvelgti į įvairių maistinių medžiagų ir mitybiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų kiekį, ypač į riebalų, sočiųjų riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos/natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug, taip pat polinesočiųjų ir mononesočiųjų riebalų, kitų nei cukrūs žinomų angliavandenių, vitaminų, mineralų, baltymų ir skaidulinių medžiagų. Nustatant maistinių medžiagų apibūdinimą turėtų būti atsižvelgiama į įvairias maisto produktų kategorijas ir tų maisto produktų reikalingumą bei svarbą bendrai mitybai ir tinkamai atsižvelgiama į įvairius valstybėse narėse egzistuojančius mitybos įpročius ir vartojimo būdus. Reikalavimui laikytis nustatytų tam tikrų maisto produktų ar maisto kategorijų maistinių medžiagų apibūdinimų, atsižvelgiant į jų reikalingumą ir svarbą visuomenės mitybai, gali prireikti daryti išimtį. Tam reikėtų imtis sudėtinių techninių veiksmų, o Komisijai turėtų būti patikėta patvirtinti atitinkamas priemones atsižvelgiant į Europos maisto saugos tarnybos patarimus.

(13) Skysti maisto papildai, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ([1]), turintys daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio, pagal šį reglamentą nėra laikomi gėrimais.

(14) Šiuo metu kai kuriose valstybėse narėse ženklinant ir reklamuojant maisto produktus vartojami įvairūs teiginiai, susiję su medžiagomis, kurių naudingas poveikis nebuvo įrodytas arba kurias šiuo metu mokslininkai vertina nevienareikšmiškai. Būtina užtikrinti, kad medžiagų, apie kurias pateikiamas teiginys, naudingas mitybinis ar fiziologinis poveikis būtų įrodytas.

(15) Siekiant užtikrinti, kad pateikiami teiginiai būtų teisingi, būtina, kad teiginyje minimos medžiagos galutiniame produkte būtų pakankamas kiekis arba tos medžiagos nebūtų ar jos kiekis būtų tinkamai sumažintas, siekiant užtikrinti mitybinį arba fiziologinį poveikį. Medžiaga taip pat turėtų būti tinkama žmogaus organizmui įsisavinti. Be to, tam tikrais atvejais žymus medžiagos, turinčios tvirtinamą mitybinį arba fiziologinį poveikį, kiekis turėtų būti pateikiamas tokiame maisto produkto kiekyje, kurį galima pagrįstai tikėtis suvartoti.

(16) Svarbu, kad vartotojas suprastų teiginius apie maisto produktus, ir visus vartotojus reikėtų apsaugoti nuo klaidinančių teiginių. Tačiau po 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyvos 84/450/EEB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos suderinimo ([2])

([1]) OL L 183, 2002 7 12, p. 51. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/37/EB (OL L 94, 2006 4 1, p. 32).

([2]) OL L 250, 1984 9 19, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

▼C1

įsigaliojimo Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas reklamos bylas, nustatė būtinybę išnagrinėti poveikį nacionaliniam, tipiniam vartotojui. Laikantis proporcingumo principo ir siekiant veiksmingai taikyti šiame reglamente nustatytas apsaugos priemones, reglamente vertinimo kriterijumi pasirenkamas vidutinis vartotojas, kuris pagal Teisingumo Teismo išaiškinimą yra pakankamai gerai informuotas, atidus bei atsargus atsižvelgiant į socialinius, kultūrinius ir kalbinius veiksnius, tačiau reglamente yra nuostata, skirta užkirsti kelią vartotojų, kurie dėl savo savybių yra ypač jautrūs klaidinantiems teiginiams, išnaudojimui. Kai teiginys yra konkrečiai skirtas tam tikrai vartotojų grupei, pavyzdžiui, vaikams, pageidautina, kad teiginio poveikis būtų vertinamas vidutinio tos grupės nario požiūriu. Vidutinio vartotojo testas nėra statistinis testas. Atsižvelgdami į Europos Teisingumo Teismo teisminę praktiką, nacionaliniai teismai ir valdžios institucijos turės priimti savo sprendimą, kad nustatytų būdingą vidutinio vartotojo reakciją konkrečiu atveju.

(17) Vartojant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą daugiausia reikėtų atsižvelgti į mokslinį teiginių įrodymą, o tokius teiginius vartojantys maisto verslo operatoriai turėtų juos pagrįsti. Teiginys turėtų būti moksliškai pagrįstas, atsižvelgiant į turimų mokslinių duomenų visumą ir suteikiant reikšmę įrodymams.

(18) Teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą neturėtų būti pateikiamas, jeigu jis neatitinka visuotinai pripažintų mitybos ir sveikatingumo principų, arba skatina ar toleruoja perdėtą bet kurio maisto produkto vartojimą arba prieštarauja geros mitybos praktikai.

(19) Atsižvelgiant į teigiamą įvaizdį, kurį maisto produktams suteikia teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą, ir galimą šių produktų įtaką mitybos įpročiams bei bendram maistinių medžiagų suvartojimui, vartotojas turėtų galėti įvertinti bendrą produktų maistinę kokybę. Todėl maistingumo ženklinimas turėtų būti privalomas ir apimti visus teiginiais apie sveikatingumą pažymėtus maisto produktus.

(20) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo ([1]) pateikiamos bendrosios maistingumo ženklinimo nuostatos. Remiantis minėta direktyva, kai teiginys apie maistingumą daromas ženklinime, pateikiant ar reklamuojant produktą, išskyrus bendro pobūdžio reklamą, maistingumo ženklinimas turėtų būti privalomas. Kai teiginys apie maistingumą susijęs su cukrumis, sočiosiomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis ar natriu, turėtų būti pateikiama 2 grupės informacija, kaip apibrėžta Direktyvos 90/496/EEB 4 straipsnio 1 dalyje. Siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, ši prievolė pateikti 2 grupės informaciją turėtų būti taikoma *mutatis mutandis* visiems teiginiams apie sveikatingumą, išskyrus bendro pobūdžio reklamos teiginius.

(21) Taip pat turėtų būti sudarytas leistinų teiginių apie maistingumą sąrašas ir nustatytos konkrečios jų vartojimo sąlygos, grindžiamos teiginių, dėl kurių buvo sutarta nacionaliniu arba tarptautiniu lygiu ir kurie buvo įtraukti į Bendrijos teisės aktus, vartojimo sąlygomis. Teiginiui, kuris vartotojams reiškia tą patį kaip ir teiginys apie maistingumą, įtrauktas į pirmiau minėtą sąrašą, turėtų būti taikomos tos pačios nurodytos vartojimo sąlygos. Pavyzdžiui, tokiems teiginiams, susijusiems su papildymu vitaminais ir mineralais, kaip „su...“, „atstatyta...“, „papildyta...“ arba „praturtinta...“, turėtų būti taikomos sąlygos, nustatytos teiginiui „...šaltinis“. Šis sąrašas turėtų būti nuolatos atnaujinamas siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos raidą. Be to, vartojant lygina-

([1]) OL L 276, 1990 10 6, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/120/EB (OL L 333, 2003 12 20, p. 51).

▼C1

muosius teiginius būtina, kad galutiniam vartotojui būtų aiškiai nurodomi lyginami produktai.

(22) Tokių teiginių kaip „be laktozės“ arba „be glitimo“, skirtiems tam tikrų sutrikimų turinčių vartotojų grupei, pateikimo sąlygoms turėtų būti taikoma 1989 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyva 89/398/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su specialios paskirties maisto produktais, suderinimo ([1]). Be to, toje direktyvoje numatyta galimybė ženklinant įprastus maisto produktus nurodyti, kad jie yra tinkami vartoti šioms vartotojų grupėms, jei jie atitinka tokio teiginio pateikimo sąlygas. Kol tokių teiginių pateikimo sąlygos bus nustatytos Bendrijos lygiu, valstybės narės gali toliau taikyti ar patvirtinti atitinkamas nacionalines priemones.

(23) Bendrijoje vartoti teiginius apie sveikatingumą turėtų būti leidžiama tik atlikus aukščiausio įmanomo lygio mokslinį įvertinimą. Tam, kad būtų užtikrintas suderintas mokslinis šių teiginių vertinimas, šiuos įvertinimus turėtų atlikti Europos maisto saugos tarnyba. Pateikę prašymą pareiškėjai turėtų galėti susipažinti su savo byla, kad patikrintų procedūros eigą.

(24) Be mitybos, esama daugybės kitų veiksnių, galinčių turėti įtakos psichologinėms arba elgsenos funkcijoms. Taigi informuoti apie šias funkcijas yra labai sudėtinga ir ženklinant arba reklamuojant maisto produktus labai sunku trumpu teiginiu pateikti išsamią, teisingą ir reikšmingą informaciją. Todėl tikslinga reikalauti, kad vartojant teiginius apie psichologines ir elgsenos funkcijas jie būtų įrodyti moksliškai.

(25) Atsižvelgiant į 1996 m. vasario 26 d. Komisijos direktyvą 96/8/EB dėl maisto produktų, skirtų sumažinto energijos kiekio dietoms svoriui mažinti ([2]), kurioje numatyta, kad ženklinant, pristatant ir reklamuojant produktus, kuriems taikoma ši direktyva, draudžiama nurodyti, kiek svorio galima netekti juos vartojant, manoma, kad yra tikslinga ši apribojimą taikyti visiems maisto produktams.

(26) Teiginiams apie sveikatingumą, išskyrus visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais pagrįstus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą ir apie vaikų vystymąsi bei sveikatą, turėtų būti taikoma kitokia įvertinimo ir leidimo suteikimo procedūra. Todėl būtina pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba patvirtinti tokių leistinų teiginių Bendrijos sąrašą. Be to, siekiant skatinti naujoves, teiginiai apie sveikatingumą, kurie yra pagrįsti naujais mokslinais įrodymais, turėtų būti patvirtinami skubos tvarka.

(27) Siekiant neatsilikti nuo mokslo ir technikos raidos, prireikus reikėtų nedelsiant patikslinti pirmiau nurodytą sąrašą. Šie patikslinimai būtų techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonės, o jas priimti turėtų būti pavesta Komisijai, kad procedūra būtų paprastesnė ir greitesnė.

(28) Mityba yra vienas iš daugelio veiksnių, galinčių nulemti tam tikrų ligų pradžią. Kiti veiksniai, pvz., amžius, genetiškai paveldėtas polinkis, fizinio aktyvumo laipsnis, tabako ir kitų priklausomybę sukeliančių produktų vartojimas, aplinkos ir streso neigiamas poveikis taip pat gali nulemti ligų pradžią. Todėl teiginiams apie susirgimo rizikos mažinimą turėtų būti taikomi konkretūs ženklinimo reikalavimai.

(29) Europos maisto saugos tarnybos nuomonėje ir tolesnių procedūrų metu turėtų būti atsižvelgiama į teiginio apie sveikatingumą

([1]) OL L 186, 1989 6 30, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

([2]) OL L 55, 1996 3 6, p. 22.

▼C1

formuluotę bei pateikimą, siekiant užtikrinti, kad teiginiai apie sveikatingumą būtų teisingi, aiškūs, patikimi ir padėtų vartotojui pasirenkant sveiką mitybą.

(30) Kai kuriais atvejais vien tik mokslinis rizikos įvertinimas negali suteikti visos informacijos, kuria būtų galima grįsti su rizikos valdymu susijusį sprendimą. Reikėtų atsižvelgti į kitus su svarstomu klausimu susijusius teisėtus veiksnius.

(31) Siekiant užtikrinti skaidrumą ir išvengti pakartotinių paraiškų leisti vartoti jau įvertintus teiginius, Komisija turėtų įsteigti ir atnaujinti viešą tokių teiginių sąrašų registrą.

(32) Siekiant skatinti maisto ir žemės ūkio pramonės mokslinius tyrimus ir raidą, turėtų būti apsaugomos novatorių investicijos į informacijos ir duomenų, padedančių įregistruoti teiginius pagal šį Reglamentą, rinkimą. Tačiau siekiant išvengti nereikalingų pakartotinių tyrimų ir bandymų bei palengvinti sąlygas įregistruoti teiginius MVĮ, kurios retai turi finansinių galimybių atlikti mokslinius tyrimus, šios apsaugos trukmė turėtų būti ribojama.

(33) MVĮ sukuria svarbią pridėtinę vertę Europos maisto pramonei kokybės ir skirtingų mitybos įpročių išsaugojimo srityse. Siekiant palengvinti šio Reglamento taikymą, Europos maisto saugos tarnyba turėtų numatytu laiku suteikti tinkamas technines gaires ir priemones, ypač MVĮ.

(34) Atsižvelgiant į ypatingą teiginiais pažymėtų maisto produktų pobūdį ir siekiant palengvinti veiksmingą šių produktų stebėseną, be įprastai stebėsenos tarnyboms teikiamų priemonių, taip pat turėtų būti skirtos papildomos priemonės.

(35) Būtina numatyti tinkamas pereinamojo laikotarpio priemones, kurios sudarytų galimybę maisto verslo operatoriams prisitaikyti prie šio reglamento reikalavimų.

(36) Kadangi reglamento tikslo, t.y. užtikrinti vidaus rinkos efektyvų veikimą teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą atžvilgiu kartu užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį, valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrijos lygiu galima juos pasiekti geriau, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame pačiame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina siekiant šio tikslo.

(37) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([1]),

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas suderina valstybių narių teisės aktų, reglamentų arba administracinės veiklos nuostatas, susijusias su teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą, siekiant užtikrinti efektyvų vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼C1

2. Šis reglamentas taikomas teiginiams apie maistingumą ir sveikatingumą, skelbiamiems maisto produktų, skirtų galutiniam vartotojui, komerciniuose pranešimuose — ženklinime, pateikime ar reklamoje.

▼M1

Nepakuotų maisto produktų (įskaitant šviežius produktus, pvz., vaisius, daržoves arba duoną), kurie pateikiami į prekybą galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, ir maisto produktų, pakuojamų pardavimo vietose pirkėjo prašymu, arba nepakuotų produktų, kuriuos ketinama iš karto parduoti, atvejais 7 straipsnis ir 10 straipsnio 2 dalies a ir b punktai netaikomi. Kol pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu bus patvirtintos Bendrijos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, įskaitant jo papildymą, gali būti taikomos nacionalinės nuostatos.;

▼C1

Šis reglamentas taip pat taikomas maisto produktams, skirtiems tiekti į restoranus, ligonines, mokyklas, valgyklas ir į kitas panašias viešojo maitinimo įstaigas.

3. Prekių ženklas, prekių pavadinimas ar išgalvotas pavadinimas, nurodytas maisto produkto ženklinime, pristatyme ar reklamoje, kurį galima suprasti kaip teiginį apie maistingumą arba sveikatingumą, gali būti vartojami netaikant šiame reglamente numatytų leidimų suteikimo procedūrų, su sąlyga, kad tame ženklinime, pristatyme ar reklamoje taip pat pateikiamas šio reglamento nuostatas atitinkantis susijęs teiginys apie maistingumą ar sveikatingumą.

▼M1

4. Bendrinių deskriptorių (pavadinimų), kurie tradiciškai vartojami siekiant nurodyti maisto produktų arba gėrimų rūšies ypatybes, kurios gali turėti poveikį žmogaus sveikatai, atveju, remiantis maisto verslo operatorių pateikta paraiška, pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, galima priimti nuostatą, kuria siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, leidžiančią nukrypti nuo 3 dalies. Paraiška siunčiama valstybės narės kompetentingai nacionalinei institucijai, kuri ją nedelsiant perduoda Komisijai. Komisija patvirtina ir paskelbia taisykles, skirtas maisto verslo operatoriams, kuriomis vadovaujantis turi būti teikiamos tokios paraiškos, siekiant užtikrinti, kad jos būtų nagrinėjamos skaidriai ir per protingą laiką.;

▼C1

5. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant šių Bendrijos nuostatų:

a) Direktyvos 89/398/EEB ir direktyvų, susijusių su maisto produktais, skirtais specialiai mitybai;

b) 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 80/777/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su natūralaus mineralinio vandens naudojimu ir prekyba, suderinimo ([1]);

c) 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmonėms vartoti skirto vandens ([2]);

d) Direktyvos 2002/46/EB.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šiame reglamente:

a) taikomi „maisto“, „maisto verslo operatoriaus“, „pateikimo į rinką“ ir „galutinio vartotojo“ sąvokų apibrėžimai, pateikti 2002 m. sausio

([1]) OL L 229, 1980 8 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

([2]) OL L 330, 1998 12 5, p. 32. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

▼C1

28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras [1], 2 straipsnyje, 3 straipsnio 3, 8 ir 18 punktuose;

b) taikomas „maisto papildo“ apibrėžimas, pateiktas Direktyvoje 2002/46/EB;

c) taikomi „maistingumo ženklinimo“, „baltymų“, „angliavandenių“, „cukrų“, „riebalų“, „sočiųjų riebalų rūgščių“, „mononesočiųjų riebalų rūgščių“, „polinesočiųjų riebalų rūgščių“, „skaidulinių medžiagų“ apibrėžimai, pateikti Direktyvoje 90/496/EEB;

d) taikomas „ženklinimo“ apibrėžimas, pateiktas Direktyvos 2000/13/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte.

2. Taip pat taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

1) „teiginys“ — bet koks pranešimas arba išraiška, kurie nėra privalomi pagal Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus, taip pat vaizdinė, grafinė arba simbolinė bet kokia forma pateikiama išraiška, kuria tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama arba užsimenama, kad maisto produktas turi tam tikrų savybių;

2) „maistinė medžiaga“ — Direktyvos 90/496/EEB priede nurodyti baltymai, angliavandeniai, riebalai, skaidulinės medžiagos, natris, vitaminai ir mineralai bei medžiagos, kurios priklauso arba sudaro vieną iš šių kategorijų;

3) „kita medžiaga“ — maistinių medžiagų kategorijai nepriklausančios medžiagos, kurios turi mitybinį arba fiziologinį poveikį;

4) „teiginys apie maistingumą“ — teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad produktas turi tam tikrų naudingų maistinių savybių dėl:

   a) energijos (kaloringumo), kurią jis

      i) suteikia,

      ii) suteikia mažesnį ar didesnį kiekį, arba

      iii) nesuteikia, ir (arba)

   b) maistinių arba kitų medžiagų, kurių

      i) jis turi,

      ii) turi mažesnį ar didesnį kiekį arba

      iii) neturi;

5) „teiginys apie sveikatingumą“ — teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad esama ryšio tarp maisto produkto kategorijos, maisto produkto ar vienos jo sudedamųjų dalių ir sveikatos;

6) „teiginys apie susirgimo pavojaus sumažinimą“ — teiginys apie sveikatingumą, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad tam tikrai maisto kategorijai priklausančių produktų, maisto produkto arba vienos iš jo sudedamųjų dalių vartojimas žymiai sumažina riziką susirgti viena iš žmonėms būdingų ligų;

7) „Tarnyba“ — Europos maisto saugos tarnyba, įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 178/2002.

---

[1] OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

▼C1

II SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

3 straipsnis

Visų teiginių bendrieji principai

Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą gali būti vartojami ženklinant, pristatant arba reklamuojant į Bendrijos rinką pateikiamus maisto produktus, tik jei šie teiginiai atitinka šio reglamento nuostatas.

Nepažeidžiant Direktyvų 2000/13/EB ir 84/450/EEB, teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą neturi:

a) būti melagingi, dviprasmiški ar klaidinantys;

b) kelti abejonių dėl kitų maisto produktų saugos ir (arba) maistingumo pakankamumo;

c) skatinti ar pritarti perdėtam maisto produkto vartojimui;

▼M1

d) tiesiogiai ar netiesiogiai teigti ar užsiminti, kad subalansuota ir įvairi mityba apskritai negali suteikti tinkamo maistinių medžiagų kiekio. Maistinių medžiagų, kurių subalansuota ir įvairi mityba suteikti negali, atveju, nukrypti leidžiančios nuostatos, įskaitant jų taikymo sąlygas, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, gali būti priimamos pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, atsižvelgiant į valstybėse narėse esančias konkrečias aplinkybes.;

▼C1

e) tekstu arba naudojant vaizdinę, grafinę ar simbolinę išraišką nurodyti organizmo funkcijų pasikeitimus, jei šios nuorodos gali sukelti vartotojo baimę arba ja pasinaudoti.

4 straipsnis

Teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą vartojimo sąlygos

▼M1

1. Iki 2009 m. sausio 19 d. Komisija, laikydamasi 25 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, nustato konkrečius maistinių medžiagų apibūdinimus, įskaitant išimtis, kuriuos maisto produktai arba jų kategorijos privalo atitikti, kad galėtų būti daromi teiginiai apie jų maistingumą ar sveikatingumą, bei nustato teiginių apie maisto produktų arba jų kategorijų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo sąlygas, atsižvelgiant į maistinių medžiagų apibūdinimus.

▼C1

Maistinių medžiagų apibūdinimai maisto produktams ir (arba) tam tikroms maisto produktų kategorijoms nustatomi pirmiausiai atsižvelgiant į:

a) tam tikrų maistinių medžiagų ir kitų maiste esančių medžiagų, pavyzdžiui, riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, riebalų rūgščių transizomerų, cukrų ir druskos/natrio kiekius;

b) bendrą maisto produktų (ar maisto produktų kategorijų) vaidmenį ir svarbą, bei indėlį gyventojų arba atitinkamai tam tikrų rizikos grupių, įskaitant vaikus, mityboje;

c) bendrą maisto produkto maistinę sudėtį ir jame esančias maistines medžiagas, kurių poveikis sveikatai buvo moksliškai pripažintas.

Maistinių medžiagų apibūdinimai yra pagrįsti mokslo žiniomis apie mitybą, maistingumą ir jų ryšį su sveikata.

▼C1

Nustatydama maistinių medžiagų apibūdinimus Komisija reikalauja, kad Tarnyba per 12 mėnesių suteiktų atitinkamas mokslines konsultacijas, didžiausią dėmesį skiriant:

i) klausimui, ar apibūdinimai turėtų būti nustatomi maistui apskritai ir (arba) maisto kategorijoms,

ii) maistinių medžiagų pasirinkimui ir balansui, į kuriuos reikia atsižvelgti,

iii) apibūdinimų referencinio kiekio arba pagrindo pasirinkimui,

iv) apibūdinimų skaičiavimo būdui ir

v) pasiūlytos sistemos tikrinimui ir tinkamumui.

Nustatydama maistinių medžiagų apibūdinimus, Komisija konsultuojasi su suinteresuotomis šalimis, pirmiausia su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.

▼M1

Atsižvelgiant į mokslo raidą, maistinių medžiagų apibūdinimai ir jų vartojimo sąlygos, skirti iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, atnaujinami pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu ir pasitarus su suinteresuotomis šalimis, ypač su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.;

▼C1

2. Nukrypstant nuo 1 dalies reikalavimų, leidžiama vartoti teiginius apie maistingumą:

a) kuriais informuojama apie riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, riebalų rūgščių transizomerų, cukrų ir druskos/natrio kiekio sumažinimą nenurodant konkrečiai (-oms) maistinei (-ėms) medžiagai (-oms), apie kurią (-as) daromas teiginys, priskiriamo maistinių medžiagų apibūdinimo, jei minėti teiginiai atitinka šio reglamento reikalavimus;

b) kai viena maistinė medžiaga neatitinka maistinės medžiagos apibūdinimo, jei pareiškimas apie konkrečią maistinę medžiagą pateikiamas šalia teiginio, toje pačioje pusėje ir taip pat aiškiai, kaip teiginys. Pareiškimas yra toks: „Daug ([1])“.

3. Daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio turintiems gėrimams, negali būti pateikiami teiginiai apie sveikatingumą.

Teiginių apie maistingumą atveju, leidžiami tik teiginiai, susiję su mažu alkoholio kiekiu arba sumažintu alkoholio kiekiu bei sumažintu energijos kiekiu gėrimuose, kurie turi daugiau nei 1,2 tūrio proc. alkoholio.

4. Nesant konkrečių Bendrijos taisyklių dėl teiginių apie maistingumą, nurodančių mažą arba sumažintą alkoholio ar energijos kiekį ar jų nebuvimą gėrimuose, kurių sudėtyje paprastai būna alkoholio, laikantis Sutarties nuostatų galima taikyti atitinkamas nacionalines taisykles.

▼M1

5. Taikant 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, atsižvelgiant į mokslines išvadas ir siekiant iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, galima patvirtinti priemones, nustatančias kitus nei 3 dalyje nurodytus maisto produktus ar kitas maisto produktų kategorijas, kurioms priklausančius produktus draudžiama apibūdinti teiginiais apie maistingumą ar sveikatingumą arba tokie teiginiai ribojami.;

([1]) Maistinės medžiagos, neatitinkančios maistinės medžiagos apibūdinimo, pavadinimas.

▼C1

5 straipsnis

Bendrosios sąlygos

1. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą leidžiama tik tokiu atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) įrodyta, kad maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys, buvimas, nebuvimas arba mažesnis kiekis maisto produkte ar maisto produktų kategorijai priklausančiuose produktuose pasižymi naudingu mitybiniu arba fiziologiniu poveikiu, įrodytu visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais;

b) maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys:

   i) galutiniame produkte yra didelis kiekis, kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose, arba, jei tokių taisyklių nėra, kiekis, kuris užtikrins teiginyje minimą ir visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais įrodytą mitybinį arba fiziologinį poveikį; arba

   ii) nėra arba yra mažesnis kiekis, kuris užtikrins teiginyje minimą ir visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais įrodytą mitybinį arba fiziologinį poveikį;

c) kai taikoma, maistinė ar kita medžiaga, kuri apibūdinama teiginiu, yra tokios formos, kad ją galėtų įsisavinti organizmas;

d) produkto kiekyje, kurį galima pagrįstai tikėtis suvartoti, yra maistinės ar kitos medžiagos, kuri apibūdinama teiginiu, didelis kiekis, kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose, arba, jei tokių taisyklių nėra, didelis kiekis, kuris darys teiginyje nurodytą ir visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais įrodytą mitybinį arba fiziologinį poveikį;

e) atitinkamai laikomasi III arba IV skyriuje išdėstytų konkrečių sąlygų.

2. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą leidžiama tik tuo atveju, jei galima tikėtis, kad teiginiuose nurodytą teigiamą poveikį supras vidutinis vartotojas.

3. Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą apibūdina pagal gamintojo nurodymus vartoti paruoštus maisto produktus.

6 straipsnis

Mokslinis teiginių įrodymas

1. Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą pagrindžiami ir įrodomi visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais.

2. Teiginį apie maistingumą arba sveikatingumą pateikiantis maisto verslo operatorius pagrindžia teiginio vartojimą.

3. Valstybių narių kompetentingos institucijos iš maisto verslo operatoriaus arba produktą į rinką pateikiančio asmens gali pareikalauti pateikti visus šio reglamento atitiktį įrodančius dokumentus ir duomenis.

7 straipsnis

Informacija apie maistingumą

Teiginiui apie maistingumą nustatyta informacijos teikimo pagal Direktyvą 90/496/EEB prievolė ir būdai *mutatis mutandis* taikomi teiginiui apie sveikatingumą, išskyrus bendro pobūdžio reklamą. Tačiau pateiktiną informaciją sudaro 2 grupės informacija, kaip nustatyta Direktyvos 90/496/EEB 4 straipsnio 1 dalyje.

Be to, jei reikia, remiantis Direktyvos 90/496/EEB 6 straipsniu, tame pačiame kaip informacija apie maistingumą regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-ai), su kuriuo (-ais) yra susijęs teiginys apie

▼C1

maistingumą arba sveikatingumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) maistingumo ženklinime.

Maisto papildų atveju, informacija apie maistingumą pateikiama remiantis Direktyvos 2002/46/EB 8 straipsniu.

III SKYRIUS

TEIGINIAI APIE MAISTINGUMĄ

8 straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Teiginiai apie maistingumą leidžiami tik tuo atveju, jei jie išvardyti priede ir atitinka šiame reglamente išdėstytas sąlygas.

▼M1

2. Priedo pakeitimai priimami pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu ir tam tikrais atvejais pasikonsultavus su Tarnyba. Tinkamais atvejais Komisija įtraukia interesų grupes, ypač maisto verslo operatorius ir vartotojų grupes, siekdama įvertinti šių teiginių suvokimą ir supratimą.;

▼C1

9 straipsnis

Lyginamieji teiginiai

1. Nepažeidžiant Direktyvos 84/450/EEB nuostatų, galima lyginti tik tos pačios kategorijos maisto produktus, atsižvelgiant į kitus tos kategorijos maisto produktus. Nurodant maistinės medžiagos kiekio ir (arba) energinės vertės skirtumą ar produktus lyginant naudojami vienodi maisto produktų kiekiai.

2. Lyginamaisiais teiginiais apie maistingumą tam tikras maisto produktas sudėties požiūriu lyginamas su įvairiais tos pačios kategorijos maisto produktais, dėl kurių sudėties negalima pateikti apie juos teiginių, įskaitant kitų prekių ženklų maisto produktus.

IV SKYRIUS

TEIGINIAI APIE SVEIKATINGUMĄ

10 straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Teiginiai apie sveikatingumą yra draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie atitinka II skyriaus bendruosius ir šio skyriaus konkrečius reikalavimus bei yra leidžiami pagal šį reglamentą ir yra įtraukti į leidžiamų teiginių sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.

2. Teiginiai apie sveikatingumą leidžiami tik tuo atveju, jei toliau nurodyta informacija yra pateikta ženklinime, o jei ženklinimo nėra — pateikime ir reklamoje:

a) teiginys, kuriame nurodoma įvairios ir subalansuotos mitybos ir sveiko gyvenimo būdo svarba;

b) būtinas suvartoti maisto produkto kiekis ir vartojimo būdas, norint užtikrinti teiginyje nurodytą naudingą poveikį;

c) tam tikrais atvejais asmenims, kurie turėtų vengti vartoti maisto produktą, skirtas teiginys ir

▼C1

d) deramas įspėjimas dėl produktų, kurie gali kelti pavojų sveikatai, jei jų vartojama pernelyg daug.

3. Nuorodą į bendro pobūdžio, nekonkrečią naudą, kurią ta maistinė medžiaga ar maisto produktas apskritai teikia sveikatai ar su sveikata susijusiai gerai savijautai, galima daryti tik tuo atveju, jei kartu pateikiamas konkretus teiginys apie sveikatingumą, įtrauktas į sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.

4. Tam tikrais atvejais šio straipsnio įgyvendinimo gairės priimamos 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, jei būtina — konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis, pirmiausia su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.

11 straipsnis

Nacionalinės medicinos, mitybos ir dietetikos specialistų asociacijos ir su sveikatos apsauga susiję labdaros subjektai

Nesant specialių Bendrijos taisyklių dėl nacionalinių medicinos, mitybos ir dietetikos specialistų asociacijų ir su sveikatos apsauga susijusių labdaros subjektų rekomendacijų ar patvirtinimų, laikantis Sutarties nuostatų galima taikyti susijusias nacionalines taisykles.

12 straipsnis

Tam tikrų teiginių apie sveikatingumą vartojimo apribojimai

Neleidžiama vartoti šių teiginių apie sveikatingumą:

a) teiginių, kuriais daroma užuomina, kad sveikatai gali būti padarytas poveikis dėl to maisto produkto nevartojimo;

b) teiginių, nurodančių kiek ir kaip greitai galima numesti svorio;

c) teiginių, darančių nuorodą į atskirų gydytojų ar sveikatos srities specialistų bei kitų asociacijų, kurios nenurodytos 11 straipsnyje, rekomendacijas.

13 straipsnis

Teiginiai apie sveikatingumą, išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą ir vaikų vystymąsi bei sveikatą

1. Teiginiai apie sveikatingumą, apibūdinantys ar darantys nuorodą į:

a) maistinės ar kitos medžiagos poveikį organizmo augimui, vystymuisi ir funkcijoms arba

b) psichologines ir elgsenos funkcijas, arba

c) nepažeidžiant Direktyvos 96/8/EB nuostatų, lieknėjimą, svorio metimą, alkio pojūčio slopinimą, sotumo pojūčio didinimą arba maitinantis gaunamo energijos kiekio sumažinimą,

kurie yra įtraukti į 3 dalyje nurodytą sąrašą, gali būti vartojami netaikant 15–19 straipsniuose numatytų procedūrų, jei jie yra:

i) pagrįsti visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais ir

ii) gerai suprantami vidutiniam vartotojui.

2. Valstybės narės vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytų teiginių sąrašus kartu su jiems taikomoms sąlygomis ir su nuorodomis į susijusius mokslinius įrodymus.

▼M1

3. Komisija, pasikonsultavusi su Tarnyba, taikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, ne vėliau kaip

▼M1

iki 2010 m. sausio 31 d. patvirtina 1 dalyje pateiktų leistinų teiginių Bendrijos sąrašą, skirtą iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, bei visas būtinas šių teiginių vartojimo sąlygas;

4. Bet kurie 3 dalyje nurodyto sąrašo pakeitimai, kurie grindžiami visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis ir skirti iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, priimami pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, pasikonsultavus su Tarnyba, pačios Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.;

▼C1

5. 3 dalyje nurodyto teiginių sąrašo papildymas teiginiais, kurie grindžiami naujausiais moksliniais įrodymais ir (arba) prie kurių pridedamas prašymas apsaugoti nuosavybės teises į duomenis, priimamas 18 straipsnyje nustatyta tvarka, išskyrus teiginius, susijusius su vaiko vystymusi ir sveikata, kuriems reikia gauti leidimą pagal 15, 16, 17 ir-19 straipsniuose nustatytą tvarką.

14 straipsnis

Susirgimo rizikos mažinimo teiginiai ir teiginiai dėl vaiko vystymosi ir sveikatos

▼M2

1. Nepaisant Direktyvos 2000/13/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų, toliau nurodyti teiginiai gali būti pateikiami, jei šio reglamento 15, 16, 17 ir 19 straipsniuose nustatyta tvarka buvo suteiktas leidimas įtraukti juos į leistinų teiginių Bendrijos sąrašą kartu su visomis būtinomis šių teiginių vartojimo sąlygomis:

a) teiginiai apie susirgimo rizikos mažinimą;

b) teiginiai dėl vaikų vystymosi ir sveikatos.;

▼C1

2. Be šiame reglamente išdėstytų bendrųjų reikalavimų ir 1 dalies konkrečių reikalavimų, skirtų teiginiams apie susirgimo rizikos sumažinimą, ženklinime arba, jei produktas neturi ženklinimo, produkto pateikime ar reklamoje taip pat turi būti nurodoma, kad teiginyje minimą susirgimą gali sukelti daug rizikos veiksnių ir kad pakeitus vieną iš šių veiksnių naudingas poveikis sveikatai įmanomas, bet negarantuotas.

15 straipsnis

Paraiška leidimui gauti

1. Darant nuorodą į šį straipsnį, paraiška leidimui gauti pateikiama pagal tolesnes straipsnio dalis.

2. Paraiška siunčiama valstybės narės nacionalinei kompetentingai institucijai.

a) Nacionalinė kompetentinga institucija:

   i) per 14 dienų nuo paraiškos gavimo patvirtina tai raštu. Patvirtinimo rašte nurodoma paraiškos gavimo data;

   ii) nedelsdama informuoja Tarnybą ir

   iii) pasirūpina, kad paraiška ir visa pareiškėjo pateikta papildoma informacija būtų prieinama Tarnybai;

b) Tarnyba:

   i) nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie paraišką bei pasirūpina, kad paraiška ir visa pareiškėjo pateikta papildoma informacija būtų joms prieinama;

   ii) viešai paskelbia 3 dalies g punkte nurodytą paraiškos santrauką.

▼C1

3. Į paraišką įtraukiama:

a) pareiškėjo pavadinimas ir adresas;

b) maistinė ar kita medžiaga, arba maisto produktas ar maisto produktų kategorija, dėl kurių ketinama pateikti teiginį apie sveikatingumą, ir jiems būdingos savybės;

c) tyrimų, kurie buvo atlikti dėl teiginio apie sveikatingumą, kopija, įskaitant, jei turima, informaciją apie atliktus nepriklausomus peržiūrėtus tyrimus, ir visa kita turima medžiaga, rodanti, kad teiginys apie sveikatingumą atitinka šiame reglamente numatytus kriterijus;

d) tam tikrais atvejais nuoroda apie informaciją, kuri turi būti laikoma priklausančia nuosavybės teise, pateikiant patikrinamus įrodymus;

e) su tuo teiginiu apie sveikatingumą susijusių kitų mokslinių tyrimų kopija;

f) pasiūlymas dėl teiginio apie sveikatingumą, kurį prašoma leisti vartoti, formuluotės, įskaitant, jei reikia, konkrečias vartojimo sąlygas;

g) paraiškos santrauka.

4. Komisija, pirmiausia pasitarusi su Tarnyba, 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato šio straipsnio taikymo įgyvendinimo taisykles, įskaitant paraiškos rengimo ir pateikimo taisykles.

5. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su Tarnyba, pateikia tinkamas techninio pobūdžio gaires ir priemones, siekdama padėti maisto verslo operatoriams, ypač MVĮ, rengti ir pateikti paraiškas dėl mokslinio įvertinimo.

16 straipsnis

Tarnybos nuomonė

1. Pateikdama savo nuomonę Tarnyba laikosi termino, kuris yra penki mėnesiai nuo pagrįstos paraiškos gavimo datos. Jei Tarnyba siekia gauti papildomos informacijos iš pareiškėjo, kaip numatyta 2 dalyje, šis terminas pratęsiamas iki dviejų mėnesių nuo datos, kai gaunama prašoma informacija iš pareiškėjo.

2. Tam tikrais atvejais Tarnyba ar nacionalinė kompetentinga institucija per Tarnybą gali paprašyti pareiškėjo per nustatytą terminą papildyti kartu su paraiška pateikiamą išsamią informaciją.

3. Rengdama savo nuomonę Tarnyba patikrina:

a) ar teiginys apie sveikatingumą yra pagrįstas moksliniais įrodymais;

b) ar teiginio apie sveikatingumą formuluotė atitinka šiame reglamente išdėstytus kriterijus.

4. Jei manoma, jog teiginį apie sveikatingumą galima leisti, tokioje nuomonėje pateikiama ši išsami informacija:

a) pareiškėjo pavadinimas ir adresas;

b) maistinė ar kita medžiaga, arba maisto produktai ar jų kategorijos, dėl kurių ketinama pateikti teiginį, ir jiems būdingos savybės;

c) pasiūlymas dėl teiginio apie sveikatingumą formuluotės, įskaitant, jei reikia, konkrečias vartojimo sąlygas;

d) kai taikoma, maisto produkto vartojimo sąlygos arba vartojimo apribojimai ir (arba) papildomas teiginys arba įspėjimas, kuris ženklinime ir reklamoje turėtų būti pateikiamas kartu su teiginiu apie sveikatingumą.

5. Tarnyba savo nuomonę, įskaitant ataskaitą, kurioje apibūdinamas jos atliktas teiginio apie sveikatingumą įvertinimas ir nurodomos prie-

▼C1

žastys, kuriomis grindžiama jos nuomonė, perduoda Komisijai, valstybėms narėms ir pareiškėjui.

6. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 38 straipsnio 1 dalį Tarnyba savo nuomonę skelbia viešai.

Pareiškėjas ar visuomenės nariai gali teikti Komisijai pastabas 30 dienų nuo tokio paskelbimo.

17 straipsnis

Bendrijos leidimo suteikimas

1. Gavusi Tarnybos nuomonę, Komisija per du mėnesius pateikia 23 straipsnio 2 dalyje nurodytam komitetui sprendimo dėl leistinų teiginių apie sveikatingumą sąrašų projektą, atsižvelgdama į Tarnybos nuomonę, visas susijusias Bendrijos teisės aktų nuostatas ir kitus su svarstomu atveju susijusius teisėtus veiksnius. Jei sprendimo projektas neatitinka Tarnybos nuomonės, Komisija šį nuomonių skirtumą paaiškina.

2. Sprendimo projekte, kuriuo keičiami leistinų teiginių apie sveikatingumą sąrašai, turi būti išsami informacija, nurodyta 16 straipsnio 4 dalyje.

▼M1

3. Galutinis sprendimas dėl paraiškos, skirtas neesminėms šio reglamento nuostatoms iš dalies pakeisti jį papildant, priimamas pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Tačiau tuo atveju, kai pareiškėjui prašant užtikrinti nuosavybės teise saugomų duomenų apsaugą Komisija siūlo apriboti teiginio vartojimą pareiškėjo naudai:

a) sprendimas dėl leidimo vartoti teiginį priimamas pagal 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Šiuo atveju leidimas, jei jis suteiktas, baigia galioti praėjus penkeriems metams;

b) prieš pasibaigiant penkerių metų laikotarpiui, jei teiginys vis dar atitinka šiame reglamente numatytas sąlygas, Komisija pateikia priemonių projektą dėl leidimo vartoti atitinkamą teiginį be apribojimų suteikimo, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, ir sprendimas dėl šio priemonių projekto priimamas pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.;

▼C1

4. Komisija nedelsdama praneša pareiškėjui apie priimtą sprendimą ir paskelbia išsamią informaciją apie sprendimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Bet kuris maisto verslo operatorius gali vartoti į 13 ir 14 straipsniuose numatytus sąrašus įtrauktus teiginius apie sveikatingumą laikydamasis jiems taikomų sąlygų, jei jų vartojimas nėra apribotas pagal 21 straipsnio nuostatas.

6. Leidimo suteikimas nesumažina maisto verslo operatoriaus civilinės ir baudžiamosios atsakomybės dėl atitinkamo maisto produkto.

18 straipsnis

13 straipsnio 5 dalyje nurodyti teiginiai

1. Maisto verslo operatorius, kuris ketina pavartoti teiginį apie sveikatingumą, kuris nėra įtrauktas į 13 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą, gali pateikti paraišką dėl šio teiginio įtraukimo į sąrašą.

2. Paraiška dėl teiginio įtraukimo pateikiama valstybės narės nacionalinei kompetentingai institucijai, kuri patvirtina paraiškos gavimą raštu per 14 dienų nuo jos gavimo. Patvirtinimo rašte nurodoma data, kada

▼C1

gauta paraiška. Paraiškoje pateikiami 15 straipsnio 3 dalyje numatyti duomenys ir prašymo pagrindai.

3. Galiojanti paraiška, parengta vadovaujantis 15 straipsnio 5 dalimi, ir bet kokia pareiškėjo pateikta informacija nedelsiant siunčiama Tarnybai moksliniam įvertinimui ir Komisijai bei valstybėms narėms susipažinti. Savo nuomonę Tarnyba pateikia per penkių mėnesių nuo prašymo pateikimo datos terminą. Šis terminas gali būti pratęstas iki vieno mėnesio, jei Tarnyba mano, kad iš pareiškėjo reikia gauti papildomos informacijos. Tokiu atveju pareiškėjas pateikia prašomą informaciją per 15 dienų nuo Tarnybos prašymo gavimo.

16 straipsnio 3 dalies a ir b punktai ir 5 bei 6 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

4. Jei po mokslinio įvertinimo Tarnyba pateikia nuomonę įtraukti teiginį į 13 straipsnio 3 dalyje numatytą sąrašą, Komisija, atsižvelgdama į Tarnybos nuomonę, visas susijusias Bendrijos teisės aktų nuostatas ir kitus teisėtus veiksnius, kurie susiję su svarstomu klausimu, priima sprendimą dėl paraiškos, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir per du mėnesius po to, kai gavo Tarnybos nuomonę.

▼M1

5. Jei Tarnyba pateikia nuomonę, kad ji nepritaria teiginio įtraukimui į 4 dalyje nurodytą sąrašą, sprendimas dėl paraiškos, skirtas iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, priimamas pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

Tačiau tuo atveju, kai pareiškėjui prašant užtikrinti nuosavybės teise saugomų duomenų apsaugą Komisija siūlo apriboti teiginio vartojimą pareiškėjo naudai:

a) sprendimas dėl leidimo vartoti teiginį priimamas pagal 25 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą. Šiuo atveju leidimas, jei jis suteiktas, baigia galioti praėjus penkeriems metams;

b) prieš pasibaigiant penkerių metų laikotarpiui, jei teiginys vis dar atitinka šiame reglamente numatytas sąlygas, Komisija pateikia priemonių projektą dėl leidimo vartoti atitinkamą teiginį be apribojimų suteikimo, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, ir sprendimas dėl šio priemonių projekto priimamas pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.;

▼C1

19 straipsnis

Leidimų pakeitimas, galiojimo sustabdymas ir atšaukimas

1. Pareiškėjas ir (arba) į viename iš 13 ir 14 straipsniuose numatytų sąrašų įtraukto teiginio vartotojas gali kreiptis dėl atitinkamo sąrašo keitimo. 15–18 straipsniuose nustatyta tvarka taikoma *mutatis mutandis.*

2. Savo iniciatyva arba valstybės narės ar Komisijos prašymu Tarnyba pateikia nuomonę, ar teiginys apie sveikatingumą, įtrauktas į 13 ir 14 straipsniuose numatytus sąrašus, atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas.

Ji nedelsdama perduoda savo nuomonę Komisijai, valstybėms narėms ir, kai tinka, pirmajam pareiškėjui dėl atitinkamo teiginio. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 38 straipsnio 1 dalį Tarnyba savo nuomonę skelbia viešai.

Pareiškėjas ir (arba) vartotojas ar visuomenės narys gali teikti Komisijai pastabas 30 dienų nuo tokio paskelbimo.

Komisija kuo greičiau įvertina Tarnybos nuomonę ir visas gautas pastabas. Prireikus leidimas iš dalies keičiamas, sustabdomas jo galiojimas arba leidimas atšaukiamas 17 ir 18 straipsniuose nustatyta tvarka.

▼C1

V SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

20 straipsnis

Bendrijos registras

1. Komisija sukuria ir tvarko Teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą Bendrijos registrą, toliau — Registras.

2. Į Registrą įtraukiami:

a) priede išdėstyti teiginiai apie maistingumą ir jiems taikomos sąlygos;

b) apribojimai, priimti pagal 4 straipsnio 5 dalį;

c) teiginiai apie sveikatingumą, kuriems vartoti suteiktas leidimas, ir jiems taikomos sąlygos, numatytos 13 straipsnio 3 ir 5 dalyse, 14 straipsnio 1 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje, 21 straipsnyje, 24 straipsnio 2 dalyje ir 28 straipsnio 6 dalyje bei nacionalinėse priemonėse, nurodytose 23 straipsnio 3 dalyje;

d) atmestų teiginių apie sveikatingumą sąrašas ir jų atmetimo priežastys.

Teiginiai apie sveikatingumą, kuriems vartoti leidimas suteiktas remiantis nuosavybės teise saugomais duomenimis, įtraukiami į atskirą Registro priedą kartu pateikiant šią informaciją:

1) datą, kada Komisija suteikė leidimą vartoti teiginį apie sveikatingumą, ir pirmojo pareiškėjo, kuriam leidimas buvo suteiktas, pavadinimą;

▼M1

2. faktą, kad Komisija suteikė leidimą vartoti teiginį apie sveikatingumą remdamasi nuosavybės teise saugomais duomenimis ir kad teiginio vartojimas apribotas.

3. 17 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje ir 18 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje nurodytais atvejais – faktą, kad leidimas vartoti teiginį apie sveikatingumą suteikiamas ribotos trukmės laikotarpiui.;

▼C1

3. Registras yra prieinamas viešai.

21 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Vėlesnis pareiškėjas negali remtis paraiškoje pateiktais moksliniais duomenimis ir kita informacija, kurių reikalaujama pagal 15 straipsnio 3 dalį, penkerius metus nuo leidimo išdavimo datos — išskyrus atvejus, kai vėlesnis pareiškėjas susitaria su ankstesniu pareiškėju, jog tokie duomenys ir informacija gali būti naudojami — jei:

a) paraiškos pateikimo dieną ankstesnis pareiškėjas pareiškė savo nuosavybės teisę į mokslinius duomenis ir kitą informaciją, ir

b) paraiškos pateikimo dieną ankstesnis pareiškėjas turėjo išimtinę teisę panaudoti nuosavybės teise saugomus duomenis ir

c) teiginiui apie sveikatingumą negalėjo būti suteiktas leidimas, jei ankstesnis pareiškėjas nebūtų pateikęs nuosavybės teise saugomų duomenų.

2. Nesibaigus 1 dalyje nurodytam penkerių metų laikotarpiui joks vėlesnis pareiškėjas neturi teisės pasinaudoti duomenimis, į kuriuos nuosavybės teisę yra pareiškęs ankstesnis pareiškėjas, nebent Komisija nuspręstų ir kai nuspręstų, kad teiginys galėtų arba galėjo būti įtrauktas į 14 straipsnyje arba, tam tikrais atvejais, 13 straipsnyje numatytą sąrašą

▼C1

nepateikiant duomenų, į kuriuos ankstesnis pareiškėjas yra pareiškęs nuosavybės teisę.

22 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

Nepažeisdamos Sutarties, ypač jos 28 ir 30 straipsnių, valstybės narės, taikydamos nesuderintas nacionalines nuostatas, reglamentuojančias teiginius apie tam tikrus maisto produktus ar maisto produktus apskritai, negali riboti arba drausti prekiauti ar reklamuoti šį reglamentą atitinkančius maisto produktus.

23 straipsnis

Pranešimų teikimo tvarka

1. Jeigu valstybė narė mano, kad būtina priimti naujus teisės aktus, apie numatomas priemones ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms bei jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį (toliau — Komitetas), jei ji mano, kad konsultacijos bus naudingos arba jei to pageidauja valstybė narė, ir pateikia nuomonę apie numatomas priemones.

3. Atitinkama valstybė narė įgyvendina numatomas priemones praėjus šešiems mėnesiams po to, kai buvo pateiktas 1 dalyje minimas pranešimas, su sąlyga, kad Komisijos nuomonė nėra neigiama.

Jeigu Komisijos nuomonė neigiama, 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ir prieš baigiantis šios dalies 1 pastraipoje nurodytam terminui, ji nustato, ar gali būti įgyvendintos numatomos priemonės. Komisija gali reikalauti tam tikrų numatomos priemonės pakeitimų.

24 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei valstybė narė turi rimtų priežasčių manyti, kad teiginys neatitinka šio reglamento nuostatų arba kad 6 straipsnyje numatytas mokslinis pagrindimas yra nepakankamas, ta valstybė narė gali laikinai neleisti vartoti to teiginio savo teritorijoje.

Valstybė narė praneša apie tai kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei pateikia priežastis, dėl kurių laikinai neleidžiama vartoti teiginio.

2. Sprendimas priimamas 25 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, tam tikrais atvejais gavus Tarnybos nuomonę.

Komisija gali pradėti šią procedūrą savo iniciatyva.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali laikinai neleisti vartoti teiginio tol, kol jai pranešama apie 2 dalyje nurodytą sprendimą.

▼M1

25 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

▼M1

3. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.;

▼C1

26 straipsnis

Stebėsena

Siekdamos palengvinti veiksmingą teiginiais apie maistingumą ar sveikatingumą apibūdintų maisto produktų stebėseną, valstybės narės gali reikalauti, kad gamintojas arba į jų teritorijos rinką šiuos maisto produktus teikiantis asmuo praneštų apie tų produktų pateikimą į rinką kompetentingai institucijai, perduodamas jai tų produktų ženklinimo pavyzdžius.

27 straipsnis

Vertinimas

Ne vėliau kaip 2013 m. sausio 19 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento taikymą, ypač apie maisto produktų, kurie apibūdinami teiginiais apie maistingumą arba sveikatingumą, rinkos vystymąsi, ir apie vartotojų susidaromą teiginių supratimą, bei esant būtinybei pasiūlo pakeitimus. Ataskaitoje taip pat pateikiamas šio reglamento poveikio mitybos pasirinkimui ir galimos įtakos nutukimui bei neužkrečiamoms ligoms įvertinimas.

28 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Į rinką pateikti arba paženklinti iki šiame reglamente nurodytos taikymo datos šio reglamento neatitinkantys maisto produktai gali būti parduodami iki jų tinkamumo vartoti termino pabaigos, bet ne ilgiau kaip iki 2009 m. liepos 31 d. Atsižvelgiant į 4 straipsnio 1 dalies nuostatas, maisto produktai gali būti parduodami dvidešimt keturis mėnesius nuo atitinkamų maistinių medžiagų apibūdinimų ir jų naudojimo sąlygų patvirtinimo.

2. Neatitinkantys šio reglamento produktai, kurie turi prekių ženklus ar prekių pavadinimus, egzistavusius iki 2005 m. sausio 1 d., gali būti toliau parduodami iki 2022 m. sausio 19 d., po šio laikotarpio taikant šio reglamento nuostatas.

3. Valstybėje narėje iki 2006 m. sausio 1 d. vartoti teiginiai apie maistingumą, atitinkantys jiems taikomas nacionalines nuostatas ir neįtraukti į priedą, gali būti maisto verslo operatorių atsakomybe vartojami iki 2010 m. sausio 19 d., nepažeidžiant 24 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.

4. Bendruosius šio reglamento principus atitinkantiems teiginiams apie maistingumą, turintiems vaizdinę, grafinę ar simbolinę išraišką, kurie nėra įtraukti į priedą ir kurie vartojami pagal konkrečias sąlygas ir kriterijus, numatytus nacionalinėse nuostatose ar taisyklėse, taikomos šios sąlygos:

a) valstybės narės vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. pateikia Komisijai šiuos teiginius apie maistingumą ir taikomas nacionalines nuostatas ar taisykles drauge su šias nuostatas ar taisykles pagrindžiančiais moksliniais duomenimis;

▼M1

b) Komisija taikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, priima sprendimą dėl šių teiginių vartojimo;

▼M1

šis sprendimas yra skirtas iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas.;

▼C1

Teiginiai apie maistingumą, kuriuos vartoti leidimas pagal šią tvarką nesuteikiamas, gali būti toliau vartojami dvylika mėnesių nuo to sprendimo priėmimo.

5. 13 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti teiginiai apie sveikatingumą maisto verslo operatorių atsakomybe gali būti vartojami nuo šiame reglamente nurodytos įsigaliojimo datos iki 13 straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo patvirtinimo, jei jie atitinka šį reglamentą ir jiems taikomas nacionalines nuostatas bei nepažeidžia 24 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.

6. ►M2

Kitiems teiginiams apie sveikatingumą, nenurodytiems 13 straipsnio 1 dalies a punkte ir 14 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie buvo vartojami laikantis nacionalinių nuostatų iki šio reglamento įsigaliojimo datos, taikomos šios sąlygos:. ◄

a) teiginiams apie sveikatingumą, kurie buvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems buvo suteiktas leidimas, leidimai suteikiami taip:

   i) valstybės narės pateikia Komisijai vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. šiuos teiginius ir ataskaitą dėl pagrindžiančių teiginį mokslinių duomenų įvertinimo;

▼M1

   ii) pasikonsultavusi su Tarnyba, Komisija, taikydama 25 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, priima sprendimą dėl teiginių apie sveikatingumą, kuriems šiuo būdu suteikiamas leidimas, parengtą siekiant iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant.

▼C1

   Teiginiai apie sveikatingumą, kuriuos vartoti leidimas pagal šią tvarką nesuteikiamas, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo tokio sprendimo priėmimo datos.

b) teiginiams apie sveikatingumą, kurie nebuvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems nebuvo suteiktas leidimas: šie teiginiai gali būti toliau vartojami su sąlyga, kad pagal šį reglamentą paraiška pateikiama iki 2008 m. sausio 19 d. teiginiai apie sveikatingumą, kuriuos vartoti leidimai pagal šią tvarką nesuteikiami, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo sprendimo priėmimo pagal 17 straipsnio 3 dalį.

29 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼C1

PRIEDAS

Teiginiai apie maistingumą ir jiems taikomos sąlygos

MAŽAI KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g kieto produkto yra mažiau kaip 40 kcal (170 kJ) ir 100 ml skysto produkto — mažiau kaip 20 kcal (80 kJ). Saldikliams, skirtiems pasaldinti maistą valgant, taikomas 4 kcal (17 kJ) apribojimas vienai porcijai, jų saldinamosioms savybėms atitinkant 6 g sacharozės (maždaug 1 sacharozės šaukštelis).

MAŽIAU KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažiau kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkte yra mažiausiai 30 proc. mažiau kalorijų. Be to, būtina nurodyti veiksnius, dėl kurių sumažėjo bendras maisto produkto kalorijų kiekis.

BE KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 4 kcal (17 kJ). Saldikliams, skirtiems pasaldinti maistą valgant, taikomas 0,4 kcal (1,7 kJ) apribojimas vienai porcijai, jų saldinamosioms savybėms atitinkant 6 g sacharozės (maždaug 1 sacharozės šaukštelis).

MAŽAI RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei kieto 100 g maisto produkto yra ne daugiau kaip 3 g riebalų arba skysto 100 ml produkto — ne daugiau kaip 1,5 g riebalų (100 ml pusiau nugriebto pieno — 1,8 g riebalų).

BE RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,5 g riebalų. Tačiau teiginius „X proc. be riebalų“ vartoti draudžiama.

MAŽAI SOČIŲJŲ RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai sočiųjų riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis 100 g kieto produkto yra ne daugiau kaip 1,5 g, o 100 ml skysto produkto — ne daugiau kaip 0,75 g. Abiem atvejais sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis negali sudaryti daugiau kaip 10 proc. bendrosios energinės vertės.

BE SOČIŲJŲ RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi sočiųjų riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis 100 g ar 100 ml yra ne daugiau kaip 0,1 g sočiųjų riebalų.

MAŽAI CUKRŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai cukrų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei kieto 100 g produkto yra ne daugiau kaip 5 g arba skysto 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 2,5 g cukrų.

BE CUKRŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi cukrų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,5 g cukrų.

NEPRIDĖTA CUKRŲ

Teiginys, kad į maisto produktą nebuvo įdėta cukrų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei į produktą nebuvo įdėta jokių monosacharidų arba disacharidų arba bet kokių maisto produktų, naudojamų dėl jų saldinamųjų savybių. Jei maisto produkte natūraliai yra cukrų, ant ženklinimo turi būti ši nuoroda: „PRODUKTO SUDĖTYJE YRA NATŪRALIŲ CUKRŲ“.

▼C1

MAŽAI NATRIO/DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai natrio/druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,12 g natrio arba atitinkamai druskos. 100 ml vandens, kuris nėra natūralus mineralinis vanduo, priklausantis Direktyvos 80/777/EEB taikymo sričiai, ši vertė neturėtų viršyti 2 mg natrio.

LABAI MAŽAI NATRIO/DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas turi labai mažai natrio ir (arba) druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,04 g natrio arba atitinkamai druskos. Šis teiginys negali būti taikomas natūraliam mineraliniam vandeniui ir kitam vandeniui.

BE NATRIO arba BE DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas neturi natrio arba druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra ne daugiau kaip 0,005 g natrio arba atitinkamai druskos.

SKAIDULINIŲ MEDŽIAGŲ ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra skaidulinių medžiagų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra mažiausiai 3 g skaidulinių medžiagų arba 100 kcal tenka mažiausiai 1,5 g skaidulinių medžiagų.

DAUG SKAIDULINIŲ MEDŽIAGŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi daug skaidulinių medžiagų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra mažiausiai 6 g skaidulinių medžiagų arba 100 kcal — mažiausiai 3 g skaidulinių medžiagų.

BALTYMŲ ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra baltymų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei mažiausiai 12 proc. maisto produkto energinės vertės sudaro baltymai.

DAUG BALTYMŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi daug baltymų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei mažiausiai 20 proc. maisto produkto energinės vertės sudaro baltymai.

[VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS] IR (ARBA) [MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS] ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra vitaminų ir (arba) mineralų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkto sudėtyje yra mažiausias būtinas vitaminų ir (arba) mineralų kiekis, kaip nurodyta Direktyvos 90/496/EEB priede, ar kiekis, numatytas pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei kai kuriomis kitomis medžiagomis [1] 6 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas.

DAUG [VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS] IR (ARBA) [MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS]

Teiginys, kad maisto produktas turi daug vitaminų ir (arba) mineralų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkto sudėtyje yra mažiausiai dvigubai daugiau vitaminų ir (arba) mineralų negu „[VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS] ir (arba) [MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS] šaltinyje“.

SUDĖTYJE YRA [MAISTINĖS ARBA KITOS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS]

Teiginys, kad maisto produkto sudėtyje yra maistinės arba kitos medžiagos, kuriam šiame reglamente nėra numatytos konkrečios sąlygos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka visas šio reglamento, ypač 5 straipsnio, taikomas nuostatas. Vitaminams ir mineralams taikomos teiginio „... šaltinis“ sąlygos.

[1] OL L 404, 2006 12 30, p. 26.

▼C1

DAUGIAU [MAISTINĖS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS]

Teiginys, kad maisto produktas turi daugiau vienos ar kelių maistinių medžiagų, kurios nėra vitaminai ir mineralai, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka teiginiui „... šaltinis“ taikomas sąlygas, o palyginti su panašiu produktu, jo sudėtyje yra mažiausiai 30 proc. daugiau šių medžiagų.

MAŽIAU [MAISTINĖS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS]

Teiginys, kad maisto produktas turi mažiau vienos ar kelių maistinių medžiagų, ir kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkte palyginti su panašiu produktu, tų medžiagų kiekis yra bent 30 proc. mažesnis, išskyrus mikromaistines medžiagas, kurių atveju taikomas 10 proc. nurodomųjų verčių skirtumas, kaip nurodyta Direktyvoje 90/496/EEB, ir natrį arba atitinkamą druskos kiekį, kai taikomas 25 proc. skirtumas.

LENGVAS

Teiginys, kad produktas yra „lengvas“, arba kitas vartotojui tą patį reiškiantis teiginys gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka „mažiau“ reikalavimus; šalia teiginio turi būti paaiškinta, kokia (-os) savybė (-s) daro produktą „lengvą“.

NATŪRALIAI IR (ARBA) NATŪRALUS

Kai maisto produktas natūraliai atitinka šiame priede nustatytas teiginio apie maistingumą vartojimo sąlygą (-as), terminą „natūraliai“ ir (arba) „natūralus“ galima vartoti teiginyje.